
Adaya Dayı

:date: 2015-04-11 23:21:18 +0300

.. :author: Emin Reşah .. :date: Thu Apr 9 02:11:33 EEST 2015 .. :dp: 13051

Blogunu uzun zamandır takip ettiğim, genelde siyasi konularda yazan Bekir Yıldırım, milletvekilliği aday adaylığı tecrübesiyle alakalı bir yorum yapıyor. Kendisini yazdıkları dışında tanımam ancak aday yapılmayacağını *overqualified* gördüğümünden tahmin ediyordum.

Overqualified bir işe gereken vasıflardan *fazlasını* taşıdığı için o işe alınmama. İş ilanı veriyorsunuz, başvuran kişide istediğiniz özelliklerden fazlası var ve *biz bu adamı çalıştıramayız* diyerek işe almıyorsunuz. Garson arıyorsunuz, mühendis başvuruyor, işe almıyorsunuz mesela. Benim de başıma geldi.

Partiler/organizasyonlar/devletler kuruluş süreçlerinde ideal insanlarını çeker, ancak bir defa işlemeye başladıktan sonra ideallerin yerini *organizasyonun bekası* alır. Bugün AK Parti'nin asıl davası, halkın genel menfaatlerinden çok, partinin menfaatleri. Bunda şaşırarak da bir şey yok, bu ordu için de böyledir, dernekler için de, şirketler için de, *cemaatler* için ve hatta *önce Mülkiye sonra Türkiye* diyen okullar için de. Türkiye'ye mahsus da değildir, insanların bir araya geldikleri her yerde görülen bir değişimdir. Kanarya Sevenler Derneği'nin kuruluştaki amacı kanaryalar olabilir ancak devamında, amacı kanaryalardan çok *kendini yaşatmaktır*.

Bu değişimi benim gibi *hariçten gazel* okuyanlar tabii ki sevmez. Sevdığımız organizasyonlar ideallerine bağlı kalsın, ne için yaşadığını unutmasın isteriz. Ancak bu değişim bütün organizasyonların tabiatında mevcut, neredeyse bir kanundur. Kanarya Sevenler Derneği'ni kanarya aşıkları kurar ama bir noktadan sonra daha iyi toplantı organize etmek, kanarya propagandası yapmak, bağışçı bulmak vs. kanarya bilgisinden daha önemli olur. AKP de aynı durumda, şaşılacak bir şey yok.

Bunun bir dengesi var mıdır? Dernekte kanarya aşıklarını tutacak kadar *idealist* olmazsanız, nihayetinde derdi sadece para, mevki ve organizasyon olan bir takım adamlardan başkası kalmaz. Ancak *idealist* insan da, organizasyona her zaman uymaz. Ben de başında bulunduğum (farazî) bir organizasyonda, kişilerin organizasyonun geneline uyum sağlamasına, o insanların öz vasıflarından fazla dikkat ederim. Bunun aksini yapan organizasyonun başarılı olacağına da inanmam. İnsanlar bir araya geldiklerinde, *liyakat* şahsi kriterlerden öte, organizasyonun aradığı şartlara ve organizasyonda arıza çıkarmayacak kriterlere göre belirlenir.

Organizasyonların yaşaması, yenilenmesi, ideallere hizmet etmesi, büyümesi ve küçülmesi insanî algılarımızdan farklı kurallarla işliyor. Daha doğrusu organizasyonların da ele, beyne, yüze, bağışsağa ve göze ihtiyacı var. Ancak bunların hepsinin *insan ihtiyacı* farklı. Beyne uygun bir insanı, *el* kabilinden bir makam olan milletvekilliğine getirirseniz, ne kendisi, ne parti için fayda sağlarsınız.

Bir insan *beyin olmayı hakediyorum* diyebilir ve haklı da olabilir. Ancak organizasyonların beyni ufaktır,

politikalara çok az insan karar verir. Oraya mensup olmaksa, uzun yılların getirdiği güvene dayanır. Dahası bizim organizasyon geleneğimizde, liderin sözünü şiddetle tasvip etmek, *çıkıntılık* yapmaktan makbul kabul edilir. Lider de, yanlış yapsa bile kendisiyle beraber bulunacağına inandığı insanlara, *bak ben demiştım* diyeceklerden daha çok güvenir.

Bu partiyi senelerdir gözlüyoruz. Parti namındaki diğer saçmalıklara nazaran hala iyiler. Bununla beraber adam gibi bir başkanlık sistemine geçip, tam bir kuvvetler ayrılığı inşa etmesinin yapabileceği son büyük icraat olacağını da tahmin ediyorum. Siyasi partiler kanununu değiştirip, bu hiyerarşik yapıları bir nebze olsun düzeltse de yeter. Seçim kaybetmekten başka başarısı olmayan adamları dinlemekten kurtuluruz.

Bu zamana kadar *el* veya *ayak* olarak beni istihdam etmek isteyecek çok organizasyon olduğunu, ancak hiçbirinin *beyin* hücrelerine beni dahil etmeyeceğini düşündüğüm için kendi başıma kalmayı tercih ettim. Bazı zaman bana da, bu sahnedekilerden daha iyi yönetebilirmişim ve bunun için daha çok gayret etmeliymişim gibi geliyor. Velakin bu saatten sonra, aşağılardan başlayıp yukarıya kadar çıkmanın, *bir dirhem bal için bir çeki odun* yemek olacağını ve gayretimi başka işlere sarfetmenin daha uygun olacağına kanaat ediyorum.

Siyasi manada yapılacak iş yok mu? Tabii var. Neticede bugün meclise gelen fikirler, bu ülkede yirmi sene öncesinde insanlar arasında tedavül eden fikirlerdir. Bu fikirleri birileri üretti, anlattı, yazdı. Bu fikirler ortalamaya mal oldu. Ortalama insanın fikrini değiştirecek, ona bir şeyler öğretecek her işin siyasi boyutu var. Bunun semeresini biz göremeyiz belki, belki söylediklerimizi hiç de sevmeyeceğimiz madrabazlar hayata geçirir, lakin vazifemiz bunların hesabını yapmak değil.

Bugüne kadar hem iş ve zenginlik manada, hem siyasi ve bürokratik manada iki kelimeyi bir araya getiremediği halde çok *başarılı* insanlar gördüm. Bunların sırrının ne olduğunu da düşündüm. Nedir, mesela, üç koyunum olsa emanet etmeyeceğim adamların bakan olmasının sırrı? Âl-i İmran suresinde geçen *فَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُوا لِيُؤْتُوا عَسَاكْرَهُمْ* (dilediğini hesapsız rızıklandırır) hikmetinden ötesine ulaşamadım. Allah'ın rızkının bir hesabı yok, bizim imtihanımız başkalarının hissesine düşenin hesabını/dedikodusunu yapmak değil.

Çünkü buna başlayınca bitmeyen bir laftan başka elde edilecek bir şey yok. Herkesin bir *başarı kurgusu* var, nasıl başarılı olduğunu anlattığı ve neden üzerine aldığı vazifeye layık olduğunu söylediği bir başarısı var. Bu ülkede herhangi bir siyasi makamdaki kul için, *fulanca bu işi daha iyi yapar dememek* mümkün mü? Şahsen Cumhurbaşkanından başlayıp, aşağıya doğru indikçe, bu vazifelerin *mükemmelen* yapıldığı kanaati bende yok ve bununla beraber değiştirmek için gereken gayretin ve *bizim mükemmel planımızın* da, bundan daha iyisiyle neticeleneceğini sanmıyorum. Çelişki mi görüyorsunuz?

Hayır. *Bu iktidardakiler mükemmel değil ve onlardan daha iyi yapacaklar var* demek, bunu hayata geçirmenin maliyetiyle mukayese edilmeli. Bir yerde oturuyorum, evin daha iyisi var, değiştirir miyim? Eğer böyle bakarsanız, her evde bir ay oturur değiştirirsiniz, çünkü her zaman daha iyisini bulmak

mümkündür. Ancak hayatımı ev değiştirmekten başka işlere de ayırmam gerekiyorsa, tek kriterim *daha iyi* ev olamaz. AK Parti'nin iktidarda kalmasının maliyeti, değiştirme maliyetinden az olduğu sürece, iktidarda kalmaya devam edecektir. Değişiklik risktir ve insan bünyesi bu riski sevmez.

O sebeple Bekir beyin parti hakkında söyledikleri ve seçilenlerin bu işe layık olmadığını iddia etmesine de hak veririm, sonunda gidip bu adamları yeniden meclise dolduracaklara da. Binaenaleyh Nasreddin Hoca'nın ahfadı sayılırız.

.. _bir yorum yapmış: <https://bekiryildirim.wordpress.com/2015/04/09/ak-partiye-bir-kac-soru>